ସୁକୁମାର ରାୟ

ବନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ

31, ଅକ୍ଟୋବର 2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ,ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860; ଧାରା 304 ଭାଗ I r/ w ଧାରା 34:

ହତ୍ୟା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଥିଲେ-ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 304 ଭାଗ-1 r/ w ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କରାଯାଇଥିଲେ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା-ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ କ୍ଷତ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବର ଥିଲା-ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବରଣୀରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ କ୍ଷତ ଆଘାତ କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଏପରି ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଘାତଟି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି-ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତେଜନା/ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ-ତେଣୁ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 304 ଭାଗ-1 r/ w ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଜମିରୁ ଚାରା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ, ତାଙ୍କ ପିତା, ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଭାଉଜ ହାତରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ଜମି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଜମିର ମାଲିକାନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାକ୍ ବିତଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲା । ବଚସା ସମୟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଠିରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭାଲି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯାହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପେଟକୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲା । ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ

ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ପୋଲିସ ଥାନାରେ ଏକ ଏତଲା ମଧ୍ୟ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ପୋଲିସ ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା **147,148,149,447/304** ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଥିଲେ । ଉଭୟଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା **34** ସହିତ ପଠିତ ଧାରା **304** ଭାଗ **1** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ; ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ଏକ ମାମଲା ଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କିଣାଯାଇଥିବା ଜମି/କ୍ଷେତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: **1.1.**ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଅପ୍ରାକୃତିକ ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା, ଯାହା ଆଘାତ କାରଣରୁ ନରହତ୍ୟା ଥିଲା, ଆଘାତ ଗୁଡିକ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବର ଥିଲା, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ ଭାଲି (ବଲ୍ଲମ) ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

1.2. ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବରଣୀରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ପେଟରେ **4** ଇଞ୍ଚ ଗଭୀର ଏକ କ୍ଷତ ହେତୁ ମୃତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବା କିମ୍ବା ଏପରି ଶାରୀରିକ ଆଘାତ କରିବା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ ମୃତକଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ।

1.3. ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଜମିର ସହ-ଅଂଶୀଦାର ଅଟନ୍ତି । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 304 ଭାଗ 1 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

1.4. ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କ ଉପରେ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନଥିବା ଆଘାତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମାମଲାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଭାଉଜଙ୍କ ଶରୀରରେ ହୋଇଥିବା କଥିତ ଆଘାତର ପ୍ରକୃତି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା କୌଣସି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଘାତ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି ଆଘାତର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1101/2006 ।

C.R.A ସଂଖ୍ୟା 5/1998 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କକର 22.12.2005 ତାରିଖର ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏନ୍. ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ସୋମନାଥ ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଧା ରଙ୍ଗାସ୍ୱାମୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5/1988 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ରାୟଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 304 ସହିତ ପଠିତ ଭାଗ I ଧାରା 34 ଆଧାରରେ କାଏମ ରଖା ଯାଇଥିଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ 11.8.1984 ତାରିଖ ପ୍ରାୟ 12ଟା ବେଳେ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ନାୟକ ଅମତାଲା ମୌଜାରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଜମିରୁ ଚାରା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଫଣୀଭୂଷଣ ରାୟ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ରାୟ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଉର୍ମିଳା ରାୟ ଓରଫ ଟୋବି ରୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତାରାନୀ ରାୟ ହାତରେ ଲାଠି, ଭାଲି ଇତ୍ୟାଦି ନେଇ ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଫଣୀ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜମି କିଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ଜମି ଚାଷ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହୋଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତିତର୍କ ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଫଣି, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଠିରେ ଆଘାତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ପେଟକୁ ଏକ ଭାଲି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲା । ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସେଠାରୁ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ । ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ସୂଚନାଦାତା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ନେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ପଶୁପତି ନାୟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ଆଧାରରେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ, ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଶବର ଏକ ପଞ୍ଚନାମା(ପ୍ରଦର୍ଶ 4 ମାଧ୍ୟମରେ) କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ସୁରାକ(ପ୍ରଦର୍ଶନୀ 2 ଏବଂ 6 ରେ) ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାନୁ ଦାସଙ୍କ ଘରୁ କାଦୁଅ ଦାଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍ଗି, ଗୋଟିଏ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ଭାଲି (ପ୍ରଦର୍ଶନୀ 3 ଏବଂ 7) ମଧ୍ୟ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ସାଧାରଣ ନକ୍ସା(ପ୍ରଦର୍ଶନୀ 4) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଶବକୁ ଆବୃତ କରିଥିବା ଚାଦରକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଅପରାଧ ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷାଗାରକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ(P.W.13) ସାଧନ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହା ମଧ୍ୟ ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ପାଇଁ କନଷ୍ଟେବଳ ସଂଖ୍ୟା ୩୩, ନିମାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାମଲୁକ୍ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଏସ୍. ଆଇ. ସାଧନ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହାଙ୍କୁ ଷ୍ଟେସନରୁ ବଦଳି କରାଯାଇଥିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏସ୍. ଆଇ. ଗୌର ଗୋପାଳ ରାୟ (P.W.14) ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ସେ ଶଙ୍କର ଭୁନିଆଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷକ

କରିଥିଲେ, ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କ ବିବରଣୀ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 147,148,149, 447/304 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ରାୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ସମପଠନୀୟ ଧାରା 304 ଭାଗ । ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ଜେରା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷଣରୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷର ଯୁକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ଅମତାଲା ମୌଜାରେ ଥିବା ଦାଗ ସଂଖ୍ୟା 743 ଜମି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ (ମୃତ)ଙ୍କଠାରୁ କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଜମିରୁ ଚାରା ଉପାଡ଼ି ଦେଉଥିବା ମୃତକଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡି ନଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏକ ଝଗଡା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଝଗଡା ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ଏକ ଭାଲି (ବଲ୍ଲମ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆକସ୍ମିକ ଭାବେ ଏହା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ପେଟକୁ ବିନ୍ଧ କରିଥିଲା । ଅନ୍ୟଥା ଆବେଦନକାରୀ ସୁକୁମାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି ସେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଶରୀରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ, ବିଚାର ସମୟରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 304 ଭାଗ । ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ଘଟଣାଟି ଅମତଲା ମୌଜାର ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 743ରେ ଘଟିଥିଲା । ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ, ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 743ର ଏକ ଅଂଶ କିଣିଥିଲେ । ତେବେ ଜମିର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 743 ର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱ କିଣିଥିବାବେଳେ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ, ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 743 ର ସହ-ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଯେ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ସୁକୁମାର ଏକ ଭାଲି (ବଲ୍ଲମ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ପେଟକୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତନଳୀ ଏବଂ ମେଦସ୍ତର କ୍ଷତ ମାଧ୍ୟମରେ ବାହାରି

ଆସିଥିଲା । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରେ ଅର୍ଥାତ୍ 11.8.1984 ରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ଘଟଣା P.W.1, ପାଶୁପତି ନାୟକ, ପି. P.W.2 ନିଧିରାମ ନାୟକ, ଉଭୟ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ, P.W 3, ଭୂଦର ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ପଡ଼ୋଶୀ, P.W. 4, ଶଙ୍କର କୁମାର ଭୁନିଆ, ପଡ଼ୋଶୀ, P.W. 5, ଏବଂ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟୋଜିତ ଶ୍ରମିକ ସୁରପତି ଜାନା ଦେଖିଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱରରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସୁକୁମାର ହିଁ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ଭାଲି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ପେଟକୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଡାକ୍ତର ସରୋଜ ରଞ୍ଜନ ଭୌମିକ (P.W.9)ଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରର ବ୍ୟବଛେଦ ସମୟରେ ଡାକ୍ତର (P.W 9) ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ:

(i) ନାଭି ସ୍ତରରେ ପ୍ରାୟ 2 "ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପେଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 2" x 3/4 "x 4" ଗଭୀରରେ ଏକ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲେ । ଅନ୍ତନଳୀ ଏବଂ ମେଦସ୍ତର, କ୍ଷତ ଦେଇ ବାହାରିଥାଏ । ବିଚ୍ଛେଦନ ସମୟରେ କ୍ଷତଟି ଅନ୍ତନଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପେଟ ଅଣ୍ଡକୋଷ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ସମଗ୍ର ପେଟର ଭିତର ପରଦରେ ପ୍ରାୟ 2/2-1 2 ପାଉଣ୍ଡ ରକ୍ତରେ ଭରି ଯାଇଥିଲା ।

(ii) ଡାହାଣ ହାତର ପତଳା ଚମ ଉପରେ ମାଂସପେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 2 "x 2" x 4 "ଗଭୀର ଭାବରେ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁଣ୍ଡର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ ଗୋଟିଏ 2 ½ " କଟା କ୍ଷତ ଏବଂ ହାଡ଼ରେ ଆଘାତ ଚିହ୍ନ ଅଛି ।

ଡାକ୍ତର ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପେଟରେ ଆଘାତ କାରଣରୁ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବର ଏବଂ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ତେବେ ସେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ କ୍ଷତ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଆଘାତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହଣା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହୋଇପାରେ ଏବଂ କପାଳରେ ଥିବା ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 3 ଲାଠି କିମ୍ବା ଭାଲା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇ ପାରେ ।

ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏକ ଅପ୍ରାକୃତିକ ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା ଯାହା କ୍ଷତ କାରଣରୁ ନରହତ୍ୟା ଥିଲା ଯାହା ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପୂର୍ବର ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଆବେଦନକାରୀ,

ସୁକୁମାର ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ ଭାଲି (ବଲ୍ଲମ) ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଫଣି ଭୂଷଣ ରାୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ଏବେ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁକୁମାର ରାୟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କରାଯାଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ସୁକୁମାର ରାୟ ଏକ ଭାଲି (ବଲ୍ଲମ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ପେଟକୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତନଳୀ ଏବଂ ଓଦସ୍ତର କ୍ଷତ ଦେଇ ବାହାରି ଆସିଥିଲା ।

ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାରେ ମୃତଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ଡାକ୍ତରୀ ଅଧିକାରୀ ନିମ୍ନମତେ କହିଛନ୍ତିଃ

" (a) ପେଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ 2" x 3/4 "x 4" ଗଭୀର କ୍ଷତ ଯାହା ବାହାର ସ୍ତରରୁ ନାଭି ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ 2 " ଗଭୀରର ଥିଲା । ଅନ୍ତନଳୀ ଏବଂ ଓଦସ୍ତର କ୍ଷତ ଦେଇ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲା । ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା କ୍ଷତଟି ଅନ୍ତନଳୀ ଯାଏ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଣ୍ଡକୋଷକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲା ।ସମଗ୍ର ପେରିଟୋନିୟାଲ୍ ଗହ୍ୱରରେ ପ୍ରାୟ 2/2-1 2 ପାଉଣ୍ଡ ରକ୍ତରେ ଭାରି ହୋଇଥିଲା ।

(b) ଏକ ହଣା କ୍ଷତ ଯାହା ଡାହାଣ ହାତର ପାପୁଲିର ପତଳା ଚମଡ଼ାରେ ମାଂସପେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 2 "x 2" x 1⁄4 "ଗଭୀର କ୍ଷତ କରିଥିଲା ।

(ଗ) ହାଡ ରାମ୍ପି ହୋଇଥିବ ଚିହ୍ନ ସହ ଖପୁରୀର ଉପରି ଭାଗର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ 2½ " ଗଭୀରର ଏକ ହଣା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ ।

(ଘ) ଯକୃତର ସ୍ଫୋଟକ ଏବଂ ପୂଜ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ପେଟରେ ୫ ଆଉନ୍ସ ଓଜନର ଆଂଶିକ ଭାବେ ହଜମ ହୋଇଥିବା ଚାଉଳ ଏବଂ ପନିପରିବା ମିଳିଥିଲା ।

ମୋ ମତରେ ମୃତ୍ୟୁ, ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପେଟ ଆଘାତର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବର ଏବଂ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ଆଘାତ

ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାଲି କିମ୍ବା ବଲ୍ଲମ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଇପାରେ । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 2 ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହଣା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଇପାରେ । ଖପୁରୀର ଉପରି ଭାଗରେ କ୍ଷତ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା କ୍ଷତ ଯାହା ସମ୍ଭବତଃ ଲାଠି କିମ୍ବା ଭଲା ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଇପାରେ "

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କର ପେଟରେ 4 ଇଞ୍ଚ ଗଭୀର କ୍ଷତ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଆମ ମତରେ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବା କିମ୍ବା ଏପରି ଶାରୀରିକ ଆଘାତ କରିବା ଥିଲା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସୁକୁମାର ହିଁ ମୃତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ମାମଲା କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଜମି କିଣିଥିଲେ ଯିଏ ଚେତାବନୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏକ ଝଗଡ଼ା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଘର୍ଷରେ ହୋଇଥିଲା । ଆମେ ଏଥିରେ ସହମତ ନୋହୁଁ । ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଜମି ପ୍ଲଟ ସଂଖ୍ୟା 743 ରେ ସହଅଂଶୀଦାର ଅଟନ୍ତି । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 304 ଭାଗ 1 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉର୍ମିଳା ଏବଂ ତରାନୀଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନଥିଲା । ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନଥିବା ଆଘାତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମାମଲାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଉର୍ମିଳା ଏବଂ ତରାନୀଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା କଥିତ ଆଘାତର ପ୍ରକୃତି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଆଘାତ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି ଆଘାତର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଏସ୍.କେ.ଏସ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।